

[Ellinger.]

hvad der sker, paa hele Flaadens Udvikling, paa Udkommando o. s. v., han, som dog er den øverste i Officerskorpset. Desuden blev der sat ind, at kun Kommandører af Linien eller Admiraler af Linien kan udnævnes til Viceadmiral. Dermed var det selvfølgelig ganske udelukket, at Rechnitzer kunde blive Chef for Søværnskommandoen, for saa skulde han være Viceadmiral, og det ønskede vi, det ønskede jeg for mit Vedkommende ikke — jeg har ikke gransket andres Mening, jeg udtaler mig undertiden skarpt, men jeg gaar aldrig længere ud, end jeg kan bunde —, det ønskede jeg ikke, og i den Skikkelse blev Sagen bragt i Orden af Underudvalget. Hvad der senere er passeret, ved jeg ikke noget om, men det er rigtigt, at Hr. Rechnitzer ilede hjem fra Genève — han tog formodentlig med Iltoget —, og det er rigtigt, som jeg skrev. Jeg har endda ikke skrevet noget som helst om, at Hr. Rechnitzer har udformet den nye Paragraf. (Forsvarsministeren [L. Rasmussen]: Nej, men det staar mellem Linierne!). Nej, der staar ikke noget mellem Linierne, alt fra min Side ligger skam aabent. Der staar, at

„saa var en ny Paragraf føjet ind, ifølge hvilken der var genopstaaet en Mulighed for, at en Mand“
som Rechnitzer kunde komme til at sætte sig i Spidsen for Marinen.

Ja, udover dette er der ingen Grund for mig til at udtale mig. Saaledes ligger Sagen. Hvad jeg skrev, det skrev jeg, og det er i Virkeligheden den fulde Sandhed; det vil alle de, som kender de Personer, der her er Tale om, give mig Ret i. Ser man rigtig efter, saa har egentlig intet af Hovedstadsbladene taget Afstand fra den Opfattelse, jeg her har gjort gældende, og jeg er sikker paa, at saadan er den almindelige Mening, det almindelige Omdømme. Man har jo endogsaa i Regeringspartiets Presse, hvilket jeg ikke synes er venligt gjort overfor Ministeren eller den paagældende angrebne Embedsmand, aftrykt en stor Del af, hvad jeg har skrevet, delvis det hele. Jeg tror ogsaa at kunne sige, at hvis den højtærede Minister havde kunnet foranledige en fri og hemmelig Afstemning i Rigsdagen om dette Admiralspørgsmaal, vilde Resultatet af en saadan Afstemning utvivlsomt ikke være kommet til at afvige meget fra en tilsvarende Afstemning indenfor Marinen. Hvori kan det nu ligge? Tror den højtærede Minister ikke, at det ligger i visse Karakteregenskaber hos den paagældende? — som jeg for øvrigt ikke skal komme nærmere ind paa; det er jo Mini-

steren, der foranlediger denne Debat i det høje Landsting. Naar jeg har den Tro, at en saadan eventuel hemmelig, fri Afstemning vilde give et saadant Resultat, saa ligger det i, at i alle respektable og ikke af Korruption paavirkede Forhold gaar Dygtigheden foran Stræberen.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Jeg ved ikke, hvilken Adkomst det ærede Medlem har til at vurdere Admiral Rechnitzers Dygtighed; i hvert Fald har den ikke været bestridt af nogen af dem, som kender ham.

Det ærede Medlem siger nu, at der staar ikke noget imellem Linierne, og det ærede Medlem har ikke paastaaet noget om, at det var Admiral Rechnitzer, som havde foranlediget, at en ny Paragraf kom ind i Lovforslaget. Naa, det staar ikke mellem Linierne! Jeg skal tillade mig at læse et lille Afsnit:

„Hr. Rechnitzer ilede hjem fra Genève, og for Rigsdagen blev forelagt.“
o. s. v.,

„Og saa var en ny Paragraf føjet ind.....“

Det er vel ikke at skrive noget mellem Linierne! Det er saaledes, at enhver kan forstaa Meningen. Der staar heller ikke noget om, hvad han kom hjem for: han ilede hjem, og saa var en ny Paragraf føjet ind. Jeg ved overhovedet ikke, hvad det ærede Medlem mener dette er, hvis det ikke er at skrive mellem Linierne og bibringe Læserne en helt forkert Opfattelse.

Derefter ironiserede det ærede Medlem over, om jeg virkelig skulde være saa godt inde i Sagerne, at jeg forstod, hvad det betød at forandre „overtalligt Nummer“ til „udenfor Nummer“. Jeg indrømmer, at jeg anede ikke noget om, at det var nødvendigt at foretage denne Forandring, ikke det ringeste. Den Gang jeg ønskede, at Kommandør Rechnitzer skulde være Admiral, havde jeg ingen Tanke om den Finesse, at saa skulde man have „overtalligt Nummer“ rettet til „udenfor Nummer“. Det kendte jeg ikke noget til, og derfor maatte jeg forhandle med Embedsmændene — dertil sidder der Embedsmænd i Ministeriet —, som man gør og overhovedet er nødt til at gøre som civil Forsvarsminister. Jeg forhandlede med dem og fik det at vide. Men nu kommer vi til Kærnen i Sagen, og det, det ærede Medlem ikke slipper fra, dette, at det ærede Medlem prøver paa at vise, at Hr. Rechnitzer borede sig frem, benyttede enhver Lejlighed, udnævnte sig selv til Admiral i 1925 og havde en følgagtig Minister. Det ærede Medlem begynder med at sige: